

[Helge Adam Møller]

Så til hr. Gert Petersen, der kom med en spændende melding, og den siger jeg da tak for. Det var den fjerde pind i dagsordenen, hvor SF – forstod jeg – var enige med De Konservative og Venstre om, at nu må det være rimeligt og rigtigt, at vi får strammet proceduren vedrørende de åbenlyst grundløse. Jeg har selv utrolig svært ved at forstå, at regeringen og regeringspartierne ikke har samme holdning, når også ganske mange af dem ikke alene første gang, men også anden eller tredje gang, altså efter at de er udvist fra Danmark, ryger ind i en procedure, som på ny tager uger eller måneder. Der må man kunne komme ned på det, jeg kalder timer eller højst to døgn.

Så nævner hr. Peter Duetoft i den anledning også, at man ikke bare kan sige sådan fuldstændig firkantet, at Rusland eller de baltiske lande er sikre lande. Det er jeg da enig i, for der er enkelte grupper, som hr. Peter Duetoft selv nævner – det kan være det jødiske mindretal i Rusland, og der kan være særlige grunde – men allerede af den indledende afhøring vil det jo helt klart fremgå, at vedkommende siger: Selv om jeg er fra Rusland, er grunden til, at jeg søger altså, at jeg er jøde og føler mig forfulgt – og dermed er han eller hun jo automatisk ude af det, man kalder de åbenlyst grundløse. Men jeg har altså lidt svært ved at se, at russeren eller letten eller esteren, som anden gang kommer til Danmark, og som er udvist 4 måneder i forvejen, ikke skulle kunne udvises i løbet af nogle få timer; det er helt ærligt spild af ressourcer.

Så til både hr. Peter Duetoft og hr. Gert Petersen. Hr. Gert Petersen sagde, at han havde den opfattelse, at det var en konservativ holdning, at vi skal hjælpe så få som overhovedet muligt. Og hr. Peter Duetoft havde nogle betragtninger, der gik lidt på det samme, nemlig at det måtte være situationen i verden, der dikterede, med hvor mange penge og hvor mange ressourcer og på hvilken måde vi hjalp mennesker i nød, og at en anden holdning kunne være lidt af en kræmmermentalitet. Der vil jeg da godt sige, at vi må vel erkende, at Danmark som et lille land og med de problemer, der findes i verden – og det er vist omkring 20 millioner flygtninge, der er i alt – stadig væk kun ville kunne hjælpe en meget lille del, selv om vi så anvendte hele det danske bruttonationalprodukt.

Det, der derfor er vores filosofi, er, at man i Folketinget burde sætte sig ned og sige: Nu vil vi hjælpe i finansloven 1994 eller 1995 for 6 mia. kr., 7 mia. kr. eller 8 mia. kr., altså fandt ud af, hvor mange penge vi følte vi havde råd til at hjælpe med, og så sagde som det næste: Derefter skal vi sikre, at det beløb og de ressourcer, vi stiller til rådighed, anvendes, så vi har størst mulig garanti for, at de hjælper flest mulige mennesker; det gør man altså ikke altid ved at tage dem til Danmark, hvad enten det er fra Somalia, Rusland, Jugoslavien eller andre steder. Så vores bud er ikke umiddelbart at skære ned, men at sige, at de ressourcer, der anvendes, skal anvendes således, at vi tilgode-ser flest muligt mennesker.

Til hr. Bjarne Ørum: Det med de 71 kommuner, der har meldt positivt tilbage, må så være på grund af indenrigsministerens trusler; det skulle jeg have sagt. Nej, min pointe var sådan set, at jeg da var glad for, at der var 71 kommuner, der havde meldt tilbage. Men jeg er meget overbevist om, at der havde været lige så mange eller sandsynligvis flere, hvis man havde valgt det, som jeg før kaldte kærlighedens stærke arm, altså det, som Kommunernes Landsforening opfordrede til: at gå ind i et samarbejde, i en dialog, frem for at komme med truslerne; jeg er overbevist om, at så var det altså blevet mindst lige så mange.

Til sidst til hr. Lysholm Christensen, der siger, at flygtningepolitik ikke efter hans og Kristeligt Folkepartis opfattelse må blive tema i en kommende valgkamp: Det har jeg svært ved at forstå hvorfor det ikke skulle være. Jeg ser langt flere fordele ved at have det som et tema i en valgkamp side om side med andre vigtige spørgsmål som arbejdsløshed, uddannelsespolitik, miljøpolitik, forsvarspolitik osv. Jeg tror, at en af de afgørende forudsætninger for, at vi ikke får racisme i Danmark, i hvert fald ikke mere end det, der findes i enkelte kredse, er, at vi som politikere tør lægge vores holdninger på det område klart og tydeligt frem og tør diskutere det med befolkningen. Vi ved jo alle sammen, at flygtningepolitik er noget, man diskuterer i alle grupper i samfundet, og det har man gjort i mange år. Jeg tror, at vi skader sagen og skaber flere myter end det modsatte, hvis det enkelte parti ikke klart fremlægger, hvad det mener, og er der noget bedre eller mere naturligt sted at gøre det end i